

MIESJE'S AVONTUUR

In konijnenland

(Slot)

De kraai nam Miesje bij haar handje
En bracht haar naar 't gemeentehuis.
Daar moest ze in een kamer wachten,
Want Burgemeester was niet thuis.

Gelukkig, na een klein kwartiertje
Kwam Burgemeester aangestapt.
De kraai zei: „Dag, heer Burgemeester,
Dit menschje heb ik op straat betrapt!”

Maar toen vertelde kleine Miesje
Hoe zij hier kwam in Dierenstad,
En hoe haar eigen klein konijntje
Haar hierheen meegenomen had.

„Goed,” zei de haas. „Je mag hier blijven,
Als jij mij de belofte geeft,
Aan iemand ooit iets te vertellen,
Van wat je bij ons hebt beleefd.”

„Ik dank u wel, heer Haas,” zei Miesje.
De kraai kreeg lekker niet z'n zin.
„Ziezoo,” zei het konijn, „nu gaan we
Eerst naar de school van juffrouw Spin.”

Ze kwamen bij een laag gebouwtje
En keken door de ruitjes heen.
De juffrouw gaf juist rekenlessen.
„Hoeveel,” vroeg zij, „is vijf plus een?”

Het was een allerleukst tooneeltje
En Miesje keek haar oogen uit.
Maar juffrouw Spin keek op. Toen zag ze
Het kinderkopje voor de ruit.

Ze wenkte: „Kom maar even binnen!”
Ze opende de deur voor haar.
Toen vroeg ze: „Zeg, ben jij een menschje?
O kind, wat heb JIJ prachtig haar.”

„Dit is een mensch,” zei juffrouw Spin toen,
„Waar jullie laatst van hebt gehoord!”
Konijntjes, haasjes, egels, kraaien,
Zij schrokken allen bij dat woord.

Toen namen allen hart'lijk afscheid.
Konijntje zei: „Kom, Mies, hier heen!
Nu gaan we nog naar den kabouter.
Die woont daar in dat huis van steen.”

„Konijntje,” lachte de kabouter,
„Blijf jij nu voortaan bij ons, kind?
Ik ben er zeker van, dat Miesje
dat ook wil en 't bestig vindt.”

Klein Miesje was wel even treurig.
Toen zei ze: „Ja, dat moet dan maar.
Je moet maar bij je moeder blijven.”
Toen kuste het konijntje haar.

„Je moet maar heel gauw wéér hier komen,”
zei de kabouter: „'k Heb voor jou
twee doosjes, elk gevuld met pillen.
Die schud ik zoo maar uit m'n mouw.

Neem jij uit dése doos een pil, dan
word jij zoo klein als je nu bent.
En met de and're pillen word je
zoo groot weer als je bent gewend.”

Het speet ons Miesje wel heel even,
dat zij alléén terug ging, maar
nu bleven ook de twee konijnen
voor altijd, altijd bij elkaar.

Mies kroop weer door de donk're gang heen.
Ze nam een pil. Ze groeide snel.
Toen liep ze op een draf naar huis toe.
Om vijf uur trok ze aan de bel.

Haar moe deed open en die schreide,
toen ze klein Miesje daar zag staan.
„O kind! 'k heb zóó in angst gezeten.
Waar ben je toch naar toe gegaan?”

En toen vertelde Miesje alles
van kraai en haas en juffrouw Spin.
Van den kabouter en z'n doosjes;
daar zaten honderd pillen in.

„'k Heb mijn konijntje nu gelaten
waar 't thuis hoort, bij zijn eigen moe;
en als ik weer een middag vrij ben,
mag ik er dan weer eens naar toe!”

„Je mag,” zei moe, „maar ik ga mee hoor!
Ik laat je niet alleen meer gaan.
Ik blijf zoolang je binnen bent, dan
wel buiten voor het gaatje staan.”

Zoo waren allen dus gelukkig.
't Konijntje keek nooit treurig meer.
Mies bracht telkens een bezoekje.
Per week soms een, soms wel twee keer.

En toen er in de beide doosjes
tenslotte niet één pil meer zat,
toen ging Mies weer naar den kabouter;
die brave vent gaf haar weer wat.

Hij zei: „Ja Mies, zoo'n duinkonijntje
dat voelt zich in een hok niet thuis;
Een tam konijntje is wat anders.
Dat kén't alleen een houten huis.”

Stop daarom, kinders, in een hokje
een tam, maar nóóit een wild konijn.
Zoo'n beestje voelt zich ongelukkig.
En dat zou heusoh 'óúw schuld toch zijn.

EINDE

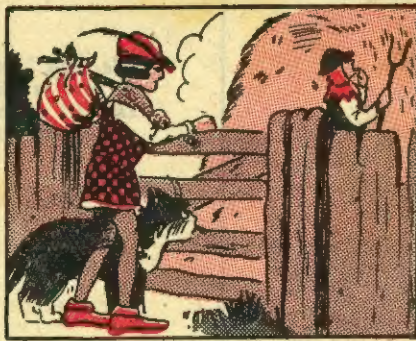
A. v. Oordt

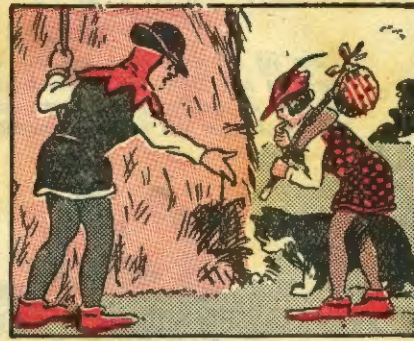
KOEN EN ZIJN KAT

TOEN DE MORGEN AANBRAK, LAS KOEN OP 'N MIJLPAAL LANGS DEN WEG, DAT HIJ NOG VER VAN DE HOOFDSTAD WAS. MAAR HIJ WAS ERG HONGERIG EN VERMOEID. WAT NU?

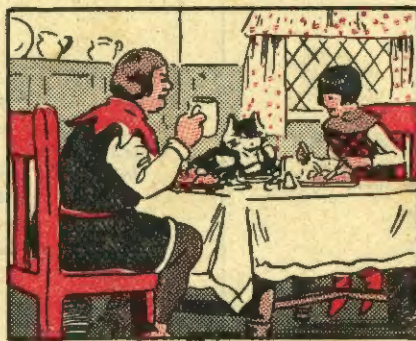
DAAR STOND 'N GROOTE HOOISCHELF OP HET LAND EN KOEN DACHT: 'MIS-SCHIEF WIL DE BOER ME WAT TE ETEN GEVEN, ALS IK HEM HELP BIJ ZIJN WERK. IK ZAL 'T HEM EENS VRAGEN!

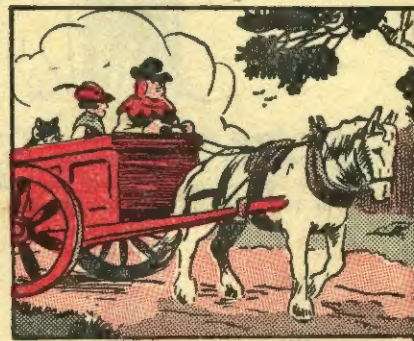
"OF JE ME HELPEN KUNT?" RIEP DE BOER UIT. "DAT ZOU IK DENKEN! ZIE MAAR EENS, HOE DE RATTEN IN HET HOOI HEBBEN HUISGEHOUDEN. KUN JE DAAR WAT TEGEN DOEN?"

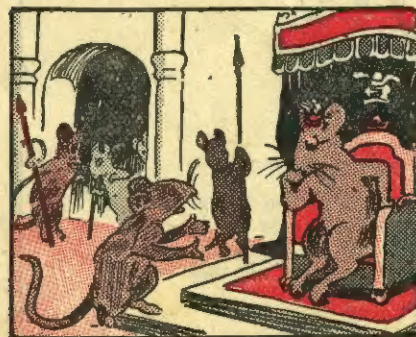
ZOODRA KOEN'S KAT HOORDE, DAT ER OVER RATTEN GESPROKEN WERD, SPRONG 'T DIER OP DEN HOOIBERG EN MAAKTE JACHT OP DIE SCHADELIJKE KNAGERS, DIE ALLE WEGVLUCHTTEN.

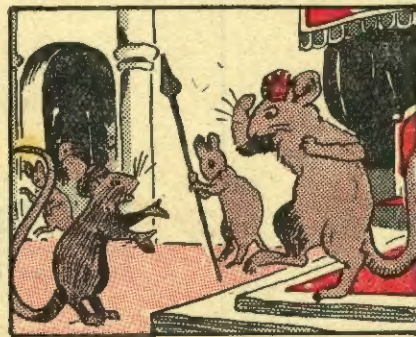
DE BOER WAS ERG BLIJ, DAT HIJ VAN DE RATTEN VERLOST WAS, EN UIT DANKBAARHEID NAM HIJ 'T ZONDERLINGE TWEETAL MEE IN HUIS, WAAR HIJ ZE FLINK TE ETEN GAF.

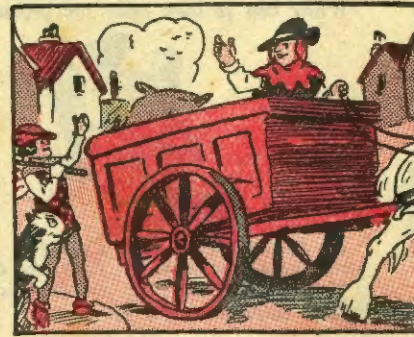
TOEN DE MAALTIJD AFGELOOPEN WAS, SPRAK DE BOER: "JULLIE KUNT NU 'N EINDE MEER RIJDEN, WANT IK GA DEN KANT VAN DE STAD OP. KLIM MAAR OP DE KAR."

INTUSSEN WAREN DE WEGGEVLUCHTE RATTEN NAAR HUN KONING GEREND, OM HEM TE VERTELLEN HOE ZE DOOR 'N BOOZE KAT UIT DEN HOOIBERG VERDREVEN WAREN.

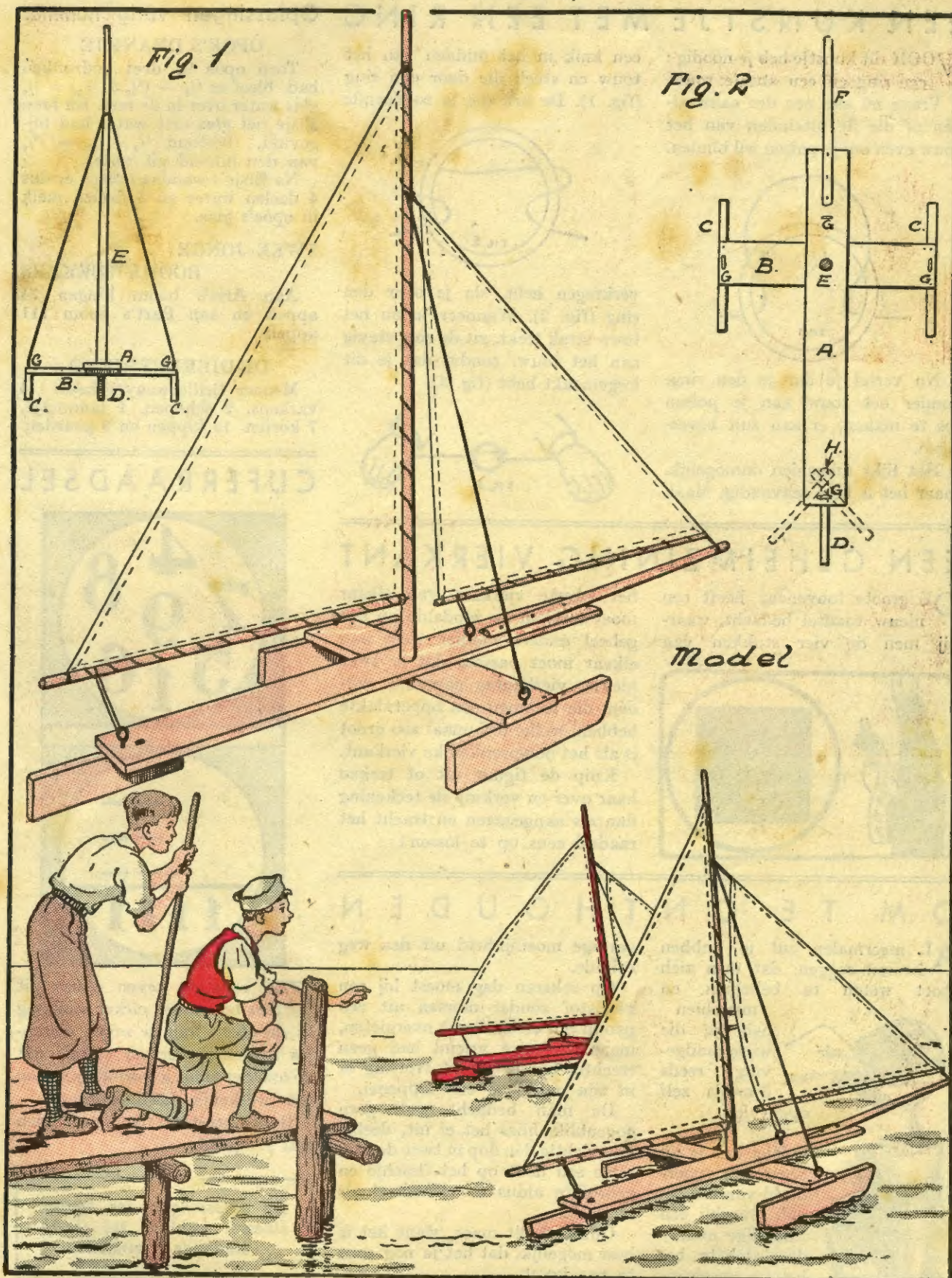
"IK ZAL WRAAK NEMEN!" SCHREEUWDE DE RATTENKONING WOEDEND. "IK ZAL DIEN KOEN EN ZIJN KAT WEL KRIJGEN! DAT ZAL HEN BEROUWEN, DAT ZE RUZIE MET ONS, RATTEN, ZOEKEN!"

DE BOER WAS INMIDDELS AANGEKOMEN OP DE PLAATS, WAAR HIJ ZIJN MOEST, EN DAAR STEGEN DE JONGEN MET ZIJN KAT UIT, OM VERDER TE VOET HUN REIS TE VERVOLGEN.

EEN WATERZEILSLEE

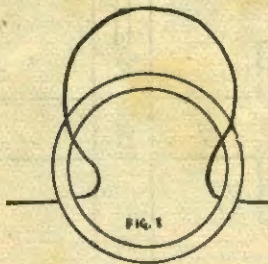
(ZIE BLADZIJDE 7)

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

EEN KUNSTJE MET EEN RING

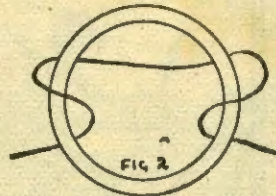
VOOR dit kunstje heb je noodig : een ring en een stukje touw. Vraag nu aan een der aanwezigen of die de uiteinden van het touw even om je polsen wil binden.

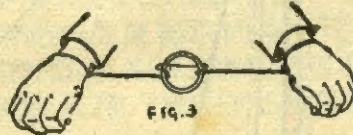
Nu vertel je dat je den ring, zonder het touw van je polsen los te maken, er aan zult bevestigen.

Het lijkt misschien onmogelijk, maar het is heel eenvoudig. Maak

een knik in het midden van het touw en steek die door den ring (fig. 1). De lus, die je zodoende

verkregen hebt, sla je over den ring (fig. 2). Wanneer je nu het touw strak trekt, zit de ring stevig aan het touw, zonder dat je dit losgemaakt hebt (fig. 3).

Oplossingen vorig nummer

OPOE'S DRANKJE

Toen opoe $\frac{1}{3}$ deel gedronken had, bleef er $\frac{1}{6}$ — ($\frac{1}{3} \times \frac{1}{3}$) = $\frac{1}{6}$ glas water over in de rest. En toen Elsje het glas met water had bijgevuld, bestond $\frac{1}{6} + \frac{1}{3} = \frac{1}{2}$ van den inhoud uit water.

Na Elsje's wandaad zaten er dus 4 deelen water en 5 deelen melk in opoe's glas.

TWEE JONGE

BOOMKWEEKERS

Aan Arie's boom hingen 74 appels en aan Bart's boom 111 appels.

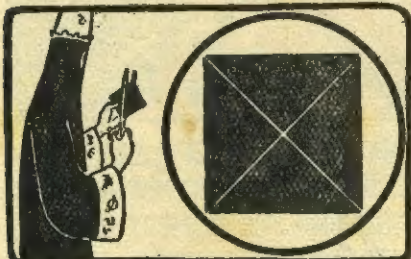
DE DIERENVRIEND

Meneer Brillezwaayer bezat : 4 varkens, 2 schapen, 1 lammetje, 7 koeien, 13 kippen en 3 paarden.

CIJFERRAADSEL

EEN GEHEIMZINNIG VIERKANT

DE groote toovenaar heeft een nieuw raadsel bedacht, waarbij men de vier stukken van

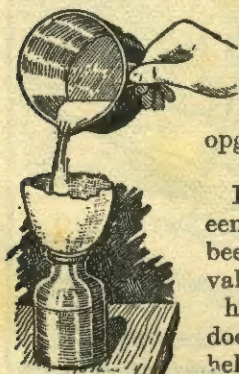

het zwarte vierkant van elkaar moet trekken en zoodanig op een geheel andere manier weer aan elkaar moet passen, dat er twee nieuwe vierkanten gevormd worden, die tezamen een oppervlakte hebben, welke drie maal zoo groot is als het oorspronkelijke vierkant.

Knip de figuur uit of teeken haar over en verknip de teekening dan als aangegeven en tracht het raadsel eens op te lossen !

OM TE ONTHOUDEN

AL meermalen zul je hebben hooren zeggen, dat men zich moet weten te behelpen, en

misschien heb je die wijze raadgeving reeds dikwijls zelf opgevolgd.

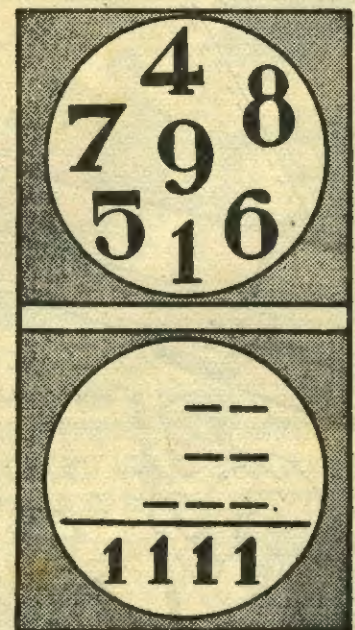
Hier heb je nu eens een voorbeeld van een geval, waarbij een handige man, door zich te behelpen, een eigen-

aardige moeilijkheid uit den weg ruimde.

Op zekeren dag moest hij een vloeistof zonder morsen uit een pan in een kleine flesch overgieten, maar.... onze vriend had geen trechter bij de hand ! Wel lag er in zijn nabijheid een kippenei.

De man bedacht zich geen oogenblik, blies het ei uit, deelde voorzichtig den dop in twee deelen, zette een helft op het fleschje en gebruikte aldus de eierschaal als trechter.

Onthoud dit maar, want het is best mogelijk, dat het je nog eens te pas komt.

ZET eens de zeven cijfers uit den bovensten cirkel zoodanig in de plaats van de zeven streepjes in den ondersten cirkel, dat de som der aldus gevormde getallen ook werkelijk 1111 bedraagt.

Rekenmeesters, laat eens zien wat je kunt !

De oplossingen der bovenstaande raadsels zul je op bladzijde 7 vinden.

KLEINDUIMPJE EN DE REUS

**We gaan de voor-
plaat leven
inblazen**

EEN SPELLETJE KIEKEBOE

DE voorplaat bestaat deze week eens uit een aardig knutselwerkje voor de jongeren onder de lezeressen en lezers van Sjors, een werkje, waarbij je de plaat beweegbaar moet maken.

Wanneer je de voorschriften, die nu volgen, nauwkeurig opvolgt, kun je het dappere ventje, dat Kleinduimpje heet, den boozen reus naar hartelust laten foppen.

Je begint maar weer de heele plaat op een stuk stevig karton te plakken en haar daarna onder een paar zware boeken droog te laten worden, zoodat ze mooi vlak blijft.

Nu knip je het stuk met de tafel en den stoel uit, neemt een scherp mesje en snijdt de witte gleuf onderaan in den rechterstoelpoot.

Wanneer dit gedaan is, komt het stuk met den reus en Kleinduimpje aan de beurt om uitgeknipt te worden en vervolgens de grijze lip links van de tafel.

Deze lip leggen we onderaan op het stuk met den reus en steken dan een papierklemmetje door punt B van de lip en door punt B onder den reus, om daarna het papierklemmetje aan de achterzijde goed vlak om te leggen.

Vervolgens steken we de grijze lip van achteren naar voren door de gleuf van den stoelpoot, waardoor het stuk met den reus achter den stoel komt te liggen.

Een tweede papierklemmetje wordt nu door punt A rechts in de tafel en vervolgens door punt A van den reus gestoken en van achteren omgelegd.

Het zaakje is thans gereed voor de voorstelling en ziet er aan de achterzijde uit gelijk het kleine modelteekeningetje aangeeft.

Trek nu maar eens het uiteinde van de grijze lip heen en weer; dan zul je zien, dat telkens voor de oogen van den vertwijfelden reus ons Kleinduimpje plagend te voorschijn komt, om snel weer weg te duiken, zoodra de reus hem grijpen wil. Een spelletje kiekeboe dat heel grappig is om naar te kijken en een aardige belooning voor de moeite, die we ons getroost hebben bij het in orde brengen van de beweegbare plaat.

EEN WATERZEILSLEE

WEER IETS NIEUWS

Voor de handigen onder
de trouwe knutselaars,
die Sjors-lezers zijn

BLADZIJDE 5 bestaat deze week uit een plaat, die alle handige knutselaars interesseeren zal.

Een waterzeilslee, weer iets nieuws! Een zeilvaartuig, dat eigenlijk geen boot is, omdat het — gelijk een zeilslee zich over het ijs voortbeweegt — op schaatsen over het water vaart.

De teekeningen op bladzijde 5 spreken haast voor zichzelf. Het model geeft duidelijk aan, hoe de waterzeilslee in elkaar moet worden gezet, terwijl figuur 1 een vooraanzicht en fig. 2 een bovenaanzicht van het vaartuig weergeeft.

Onderaan zie je, hoe twee knappe constructeurs hun eigengemaakte vaartuigen laten wedstrijdzeilen.

We hebben met opzet geen maten aangegeven in de teekeningen, om het aan een ieder over te laten, hoe groot hij zijn vaartuig bouwen wil. Voor de onderlinge verhoudingen moet je je echter zooveel mogelijk aan die van onze afbeeldingen houden.

De rompplank A en de dwarsplank B worden dus tot een kruis op elkaar gespijkerd, zoodanig dat B aan beide kanten even ver buiten A uitsteekt (zie fig. 2).

Onder aan de uiteinden van B worden de schaatsen C vastgespijkerd, waarop het vaartuig over het water moet glijden.

Op den voorsteven spijker je den boegspriet F vast, terwijl de achterste schaats D, die tevens dienst moet doen als roer, door middel van een schroef H onder A bevestigd wordt; echter zoodanig, dat je het roer verschillende standen kunt geven.

Op het kruispunt van A en B wordt de mast E vastgezet in

een nauwkeurig passend gat, dat je daar eerst in geboord hebt.

Met de letter G zijn in de teekening vier oogschroefjes aangegeven.

De twee oogschroefjes G aan de uiteinden van dwarsplank B dienen voor de bevestiging en het spannen van de twee zijstaggen, die den mast op zijn plaats houden.

De beide oogschroefjes in de rompplank A daarentegen dienen voor de bevestiging van de schooten voor grootzeil en fok.

Ter plaatse, waar de zijstaggen aan den mast bevestigd zijn, wordt ook de fokkestag, die van den mast naar het puntje van den boegspriet loopt, bevestigd.

De zeilen moeten omgezoomd worden, zooals de stippellijnen in de modelteekening aangeven, en het verdient aanbeveling, tevens zeilgaren of koord in de zoomen te leggen gedurende het omzoomen. Want de uitstekende einden van het zeilgaren of koord kunnen we mooi gebruiken, om er de hoeken van de zeilen mee aan mast, giek of boegspriet te bevestigen.

Het zoomen der zeilen zal je misschien niet handig afgaan; maar vraag dan eens vriendelijk aan moeder, of zij dat werkje voor je doen wil. Ik wed, dat ze daartoe wel bereid zal zijn.

Dan nemen we een naald met stevig garen en bevestigen de zeilen over de geheele lengte aan giek en mast, zooals de schuine lijntjes in de modelteekening dat aangeven.

Wanneer je dan ten slotte je waterzeilslee werkelijk zeilen laat, moet je de zeilen met behulp van de schooten en het roer door middel van een kleine verdraaiing den juiste stand geven — gelijk dit bij een zeilboot ook noodig is — om het vaartuig het water te doen doorklieven.

Veel succes met den aanbouw, plezierige vaart en... pas op, dat je niet in het water valt!

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELS OP BLZ. 6

EEN GEHEIMZINNIG VIERKANT

Uit deze teekening zie je, hoe er twee vierkanten gevormd kunnen worden, die samen drie maal zoo groot zijn als het oorspronkelijke vierkant.

CIJFERRAADSEL

Ziehier, alle zeven cijfers zijn thans zoodanig geplaatst, dat de som ook werkelijk 1111 bedraagt.

STORS VOORLIER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN DUBBELE BEKENTENIS.

